

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intéendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vezeti

Szegény gazdagság.

Pécs, 1896. aug. 10-án.

(* *) Valóban nem csudálnók, ha a szegény függetlenségi választó elveszítene a fejét és arra a gondolatra találna jönni, hogy a függetlenségi pártnak már nincs is egyéb programja, mint hogy a Kossuth-párt sziddalmazza az Ugron-pártot az Ugron-párt pedig dögönyözze vissza a Kossuth-pártot; az egyik rész szeresse, a másik rész ne szeresse a papot s egymás bosszantására diadalra jutassák akár az ördögöt is!

Ez az állapot a mi szegénységünk, hanem ugyanekkor gazdagsága ám a függetlenségi pártnak a maga alapelve, valamint gazdagságot képeznek azok a nagytehetségű képviselők is, a kik a függetlenségi párt hívei.

Milyen szép is lenne, ha a széthuzó felek egyesülnének! Ausztria népe, különösen a Lueger pártja úgy adja a dolgot, hogy nem kell neki a 67-es alap és kiegyezés; ez tehát a várva-várt időpont, melyben a függetlenségi párt elvét, az Ausztriától különálló Magyarországot végre megvalósíthatná!

Velük szavazna — lehet — az eddig közös közjogi alapon működő pártok egy része is és a ki most, mikor a 48-as és függetlenségi párt tulajdonképpeni cél-

jához, a döntő utközethez ért volna, másfelé térne, azt nem hogy függetlenséginek, de még magyar embernek sem ismernék el. Milyen szép is lenne, ha ez az időpont egyesítené ezt az oldott kévét!

A mostani szegénységet mekkora gazdagság váltaná föl, ha a száz tagu párt újra felszedelőzködnék! Együtt vezérelnék Kossuth Ferencz és Ugron Gábor, az előbbi mint pártvezér, az utóbbi pedig rettenetes erejével, mint pártelnök, mint a képviselőházi viták rezezője!

Közjogi kérdésekben egy célra hogy törnének Eötvös Károly, a maga megsemmisítő gúnyoros modorával és Polonyi Géza, kezében Botond buzogányával, ajkain a Lehel kürtjével, s ha segítő kell a vitákban, ott lennének egymás mellett az él, a nevetetés fegyverével Pázmándy Dénes, Meszlény Lajos, Uray Imre és Ugron Ákos.

Közgazdasági, pénzügyi kérdésekben Kossuth Ferencz, Helfy Ignác, Molnár József és Molnár Józsiás. Ott a párt hírneves jogászaik Eötvösön és Polónyin kívül Győry Elek, Holló Lajos, Múlek Lajos, Barabás Béla, Komjáthy Béla, Szalay Károly, Visontai Soma, Szinay Gyula, Tompa Antal, Várady Károly és Olay Lajos.

Gazdasági szakkérdésekben Szederkényi Nándor, Szalay Imre, Papp Elek.

Egy-egy nagy magyar vidék ismeretével Sima Ferencz, Kun Miklós, Simonfay János, Kolozsvári Kiss István és Kovács József.

A rendíthetetlen elvhűség dicsősége mellett tanuskodnak egy egész életen át Madarász József és Fornszek Sándor.

Irodalmi, tudományos és művészeti kérdésekben Thaly Kálmán, Herman Ottó, Bartók Lajos és Hoitsy Pál, az „Egyetértésben“ a „Közéletünk“ című rovat szellemes cikkezője.

Katonai kérdésekben Thalyt kívül Lits Gyula és Tóth Ernő.

A vallás- és oktatás szakférjai, Kiss Albert, Hévizy János, Veress József, Illyés Bálint, Madarász Imre, Okolicsányi László.

Vagy a párt hírlapírói a Házban és azonkívül Eötvös, Holló, Hoitsy és Bartókon kívül Bartha Miklós, Csávolszky Lajos, Mezei Ernő, Hentaller Lajos.

Nem forognak mindig a piacon, de érdemes tagjai a pártnak Boda Vilmos, Jeszenszky Ferenc, Endrey Gyula, Isáák Dezső, Haviár D., Onódy Géza s kiváló tagjai a pártnak az új nemzedék soraiból Nánássy Ödön, Kapotsffy Jenő, Vályi Árpád, Szacsavay Sándor s mind e csoportokban még annyi elvű tagja a pártnak, akikkel a párt úgy erkölcsi, mint szellemi tekintetben diadalmasan mérkőzhetnek a közjogi alapon álló pártokkal.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Recept

— A házibarátok ellen. —

Értelek. Te is panaszkodol afelett, a mi a férjek örökös kellemetlenségét képezi. Engem sem került el e kellemetlenség, hanem azért egy esküzt eszeltem ki, mely visszaadta teljes nyugalmasomat.

Azt mondod, hogy feltétlenül bizol nőd hűségében s hogy nincs ok becsületében kételkedned. Szerelmét sem vonhatod kétségbe; jól tudod, hogy esküjét hiven megtartja; ő is tudja, mivel tartozik nevednek, rangodnak és mégis . . .

Szóval mindenik fiatalember, ki nőd körében megjelenik, terhedre vagy. A házibarátok veszélyes tulajdonságát még ifjkorodból ismered s azt is jól tudod, hogy a nő szívében a legnagyobb istenségnek hiuság a neve, melynek gyakran családok nyugalma, boldogsága esik áldozatul.

En adjak neked tanácsot? Sajátságos ez a kívánságod, sértő is reám nézve, kiről tudod, hogy férj vagyok. Mi jogosít fel annak feltevésére, hogy nekem e tekintetben jártasságom van? Kedves feleségem udvarát tisztelői s nem udvarlói képezik. Valószínűleg felteszed, hogy egy férj, ki oly kevésbé féltékeny, mint magam, magát minden eshe-

tőség ellen biztosította. Ebben a kérdésben igazat adok neked.

Abban is nagy igazad van, hogy akkor is nyugodtan beszélhetnék most veled, ha angyalfeleségem két udvarlójával töltené idejét szalonjában, de hinnem engeded, hogy nekem ép oly kevés alapom van a féltékenykedésre, mint neked.

Azonban mégis . . . Azt akarod tehát, hogy titkomba avassalak s megtanítsalak azokra a segédeszközökre, miket én e tekintetben használatba vettem.

Szívesen.

Ezelőtt két évvel történt. Balthazar Muki jogász nyerek, akit te is ismerhetsz, mindig nőm körül legyeskedett. Kezdetben szívélyesen üdvözölte, csárdást táncolt vele, viziteket tett nála s kísérgette. Fiatal ember volt, jól találta magát társaságunkban. Figyelmes keztem rá lenni s úgy láttam, hogy a fiatal emberek ugyanazon eszközöket manapság is használják hódításaikban, miket épen mi is a mi időnkben. Azzal kezdik el, hogy kis gyermekünkkel játékba elegyednek, vesznek nekik babákat, cukorkákat s csokoládé szivarkákat. Ő is kis Margitunkat térdeire vette, hízkelkedett neki, csókolta. Elhalmosta nyájaskodásaival, dicsőíté szöke fejecskéjét, kék szeméit, okosságát, hízkelkedő beszédét.

As anyák, mint tudod, mindjárt különös rokonszenvet éreznek azok iránt, a kik gyermekeiket dicsérik. Meg kell vallanom azonban, hogy nem épen ez kelté fel gya-

numat, hanem az a körülmény, hogy én és Muki aszerfőjött jó barátok kesztünk lenni.

Ha hivatalomból hazasiettem, gyakran találtam Mukit nőmnél. Később, mikor a házibaráta a látogatást nem szabta éppen időhöz, mielőtt hazaértem volna, Muki már elpárolgott.

Egy alkalommal, hogy gyanut ne keltsek, könnyedén kérdeztem nőmtől:

— Ez a Muki tán igen is gyakran látogat meg? Mit tartasz felőle?

— Kiállhatatlan egy ember előttem.

— Hm, gondolom: kiállhatatlan, olvastam valahol, nem tudom hol, de azt tudom, olvastam, hogy olyan ifju nő, ki valamelyik gavallérról úgy nyilatkozik, hogy kiállhatatlan, tulajdonképen azt mondja, hogy: „úgyes ember; tetesik nekem.“

Segítnem kell magamon. De hogyan? Fejem sugott, épen úgy, mint most a tied. Kitiltam Mukit a házamból s így neveltségessé tegyem magam; vagy tán, mi még veszélyesebb, nőmnek erkölcsi prédikációt tartsak? Ha nem, önértetét megsértem, bosszuját vonom magamra s ügyét mérgeesebbé tesszem.

A véletlen okos utra vitt.

Ülénk hárman, amint szoktuk is, egy cukrász kioskjában: én, nőm s Muki. Élönken társalogtunk, míg asztalunkhoz került Kalosdi Dezső is. Jól ismered, típusa a vidéki gentriknek. Eleme az udvarlás szép asszonyoknak s e téren kitűnő hírből áll.

Mérközhetnek csak, de miután mérkőzés helyett az ellenpártokat és a kormányt mulattatja a saját belviszályainak szomorú képével, nem mérközhetik velök s összes sikereit egy-egy kiváló tagjának hatalmas szónoklata, egy-egy erkölcsi és szellemi fölénnyel megvívott vita képezi.

Milyen fényes egy parlamenti harc lenne az, ha a fent elősorolt kiválóságok egymás oldalán és egy cél felé törve harcolnának! A míg ezt el nem értük, addig a párt fényes elvei s nagy tehetségei együtt sem mutathatnak föl egyebet, mint szegény gazdagságot. Pedig az egyesülésnek ma már Ugron álláspontja sem áll utjában. Hiszen az egyházpolitikára nézve kijelentette, hogy meghajol a törvény előtt és nem járul hozzá ahhoz a néppárti igazgatóhoz, a mely a revíziót követeli, hiszen nem óhajt többé a delegációba menni s a közjogi kérdések egyéb részeire nézve is arra az álláspontra helyezkedett, a melyen Kossuth Ferenc pártja kezdettől fogva mind e mai napig letérés nélkül állott.

Miért hát ez áldatlan harc? Miért e kiméletlen marakodás? Mi hátráltatja éppen most, a legszükségesebb s a legalkalmasabb pillanatban az egyesülést? Bizony, bizony halálos vétek minden erőt és időt csak annak a bebizonyítására fordítani, hogy igaza volt annak a régi bölcsnek, a ki azt mondta: „Inter duos litigantes tertius gaudet.” (Két veszekedő fél közt a harmadik nevet.)

Ha így gazdálkodnak elvi kincseinkkel még tovább is: akkor a választók itéletét leszünk kénytelenek provokálni s ez az itélet le fog ugyan nagyon sokat sujtani, de a függetlenségi és 48-as zászlót ismét a tiszta, emberi gyarlóságtól ment hazaszeretet bátyájának a fokára fogja emelni.

Köszibünk ült. Nőmnek szerfölött hizelgett e matador társasága, igen nyájas volt vele szemben. Társalogni kezdtünk. Azonban nagyon tévednél, ha azt hiszed, hogy a társalgás négyünk közt folyt tovább.

Most is csak hárman társalogtunk. Muki barátom úgy ült ottan, mint ha éppen nyelvért vágták volna, szót sem tudott szólni. Mosgott, forgott a széken, fejét most szomorúan csüggeszté le, majd magasan emelte fel Dessőre, közbe-közbe pedig nőmre bámult éles tekintettel.

— Ah, gondoltam magamban, az én ifju barátom féltékeny. Villámgyorsan fogamzott meg fejemben egy terv. Alig vártam a legközelebbi napot, melyen kivihettem.

Barátságos beszédbe merültem Dezsővel, melynek végén nyájasan kértem:

— Látogass el gyakrabban hozzánk barátocskám. Nőm unja magát, ha egyedül van otthon, egész nap alatt a hivatalban ülök.

— Ha kedves nőd is szívesen . . .

— Ebben egészen nyugodt lehetsz. Ő tegnap is hizelgő módon nyilatkozott felőled. Jól fogja találni magát veled.

— Tréfálsz?

— Szavamra nem!

— Hm s te a farkast báránypad közelébe bocsátod?

— Miért ne?

— Mi lesz, ha bizalmaddal visszaélek? — Te udvarolni fogsz nőmnek s tovább mi van ebben? Nem fogok soha féltékeny lenni, rakjad csak nőmnek bátran a szépet. Ezóta Dezső is mindennapi vendégünk volt.

H i r e k.

Pécs, 1896. augusztus hó 10.

Jelentés a napfogyatkozásról.

Tisztelve szeretett és szeretve tisztelt redakció! Olvasván szombaton este becses lapunkban, hogy vasárnap reggel napfogyatkozás lesz, így szóltam magamban:

— Igric barátom, est neked látnod kell!

Igenis, látnom kell a napfogyatkozást! Láttam már világeletemben sok mindent, de még napfogyatkozást soha. Egyszer — még diákkoromban — lett volna alkalmam egyet látni, de est se láttam. Pedig processióval vonultunk ki a napfogyatkozás nézésére s néztük is; én is néstem, de mert a hátam meggett állt a matematika-professzorom s én épen az arra a napra feladott többismeretlenű egyenleteket elfelejtetem megtanulni — hát annyira drukoltam, hogy a szemeim felmondták a szolgálatot s a nap helyett mindig a professzoromat láttam — fogyni. Hejh de jól esett volna, ha egészen elfogy; de nem fogyott el. Sőt óriássá nőtt s óriás szekundát pingált be nekem a noteszébe a többismeretlenű egyenletek nem tudása miatt.

A vasárnapi napfogyatkozásról azt is tudtam, hogy az e században az — utolsó.

Hát est csak meg kell nézmem, ha már megértem. Sok mindent megértem én már e század nevezetessége közül s legutóbb a tizenkilencedik század legjobb viccét volt alkalmam hallani.

Olyan jó ez a vicc, hogy megörökítem itten. Ime:

A pécsi katasztrófa után, a mely egy a király-utca sarkán kassinozó társaságot is alaposan a földhöz teremtett, est a nyilatkozatot tette valaki, a kinek a rend főtartása a dolga:

— Ugy-e, jó, hogy eltiltottam az utca-sarkokon való ácsorgást? Milyen borzasztó szerencsétlenség lehetett volna különben! Hiába, érestem én est a veszedelmet előre!

No, ha már a századnak est a legjobb viccét megértem, meg kell nézmem a napfogyatkozást is: gondoltam magamban s megállapítottam az észlelési tervemet.

Értesess most? Nőmet eddigi udvarlója mellett elláttam egy másodikkal is. Most ketten egymásra féltékenyek s egymást ellenőrzik. Nőmet pedig oly biztonságban érem sem köztük, mint sohol a világon.

A dolog igen érdekes. Bárhova megyünk, nőmet mindkét gavalier követi. Egyszerre jönnek, egyszerre távoznak. Ha Muki Dezsővel összeakad, ilyes párbeszéd fejődik ki közöttük:

— Hova sietsz?

— A sétátra és te?

— Én meg a kávéházba.

És elválnak, egyik jobbra, másik balra. S egy negyed óra múlva mégis csak nálam találkoznak össze.

Tanulás ebből: egy udvarló veszélyes, kettő azonban megnyugtató.

Ajánlom, hogy házibarátaid számát te is szaporítsd meg.

*

Az én figyelmes barátom, kinek ezekkel a jó tanácsokkal szolgáltam, örömeugárgó arccal hallgatta végig előadásomat. Meleg kézszorítással hallgatta meg tanácsaimat s lakásomig kísért.

— Még csak egy kérdésem volna, fordult felém; az a két udvarló nemde olyan legyen, kiket a férj ismer?

— Bizonyára.

— Ez kellemetlen reám nézve. Mit tegyen a férj olyan courmacherrel, a kit nem ismer. Olyantól félek ugyanis, kit valószínűleg sohase láttam.

Öthellő.

Mikor is lesz az a napfogyatkozás? Reggel fél öt után, mindjárt a nap felkelte után.

Tyhű, az árgyélusát! Hogyan kelek én fel ilyen korán? A nap csak felkelhet; más dolga sincs, de én, én?! Ilyenkor még a másik oldalra szoktam fordulni s most ne forduljak semerre se, hanem felkeljek?! . . . Eh; jobb, ha le se mekese me?

Diktum faktum: az ige testté lett. Nem fogok lefeküdni s így a másik oldalra se fordulok, meg fel se kell kelnem és mégis meglátom e század utolsó napfogyatkozását.

Mert látnom kell. Láttam már a millenniumi kiállítást is (az országos vásár alkalmával a panorámában.) S nem egy koronáért, csak egy hatosért s mellé nem rongyos aranykönyvbe írhatam becses nevemet, hanem, mint a kiállítás mecénása, ki lettem tüntetve egy — t é r d s z a l a g r e n d d e l. (Harianyakötőt a ki visel, rosszat ne gondoljon róla.)

Hát látnom kell a napfogyatkozást is. Szombaton este tíz órakor, mikor le szoktam feküdni, — nem feküdtem le.

Hát ugyan mit csináltam?

Ha nem is kíváncsiak reá, elmondom.

Elmentem Hirci bácsihoz vacsorára.

Ott ugy éjfél felé különös látomás fogott el. Mintha a terem csillárjai mind fogyó napok lettek volna: úgy tetszett nekem, s az előttem levő boros flakó is, sőt maga Hirci bácsi is lassankint elfogyott előlem.

A sejtés kergetett ki az utcára. Be mentem azután még egy stációra valahová. Ott egy ferblizó társaságra akadtam, a mely azonban szintén napfogyatkozást produkált előttem, mintha én lettem volna a Selényi rendőrbiztos. Pedig olyan nagy ur volt köztük, a kit még a mi ügyeskező biztosunk se — merne letartóztatni.

Kezdett bántani a gyanu. Hát ha felültetett a tisztelve szeretett és szeretve tisztelt redakció s a napfogyatkozás nem reggel lesz, hanem most van? Különösen éreztem a zsebeimen is ezt az el nem tusolható körülményt, a fejem pedig aggodalmasan nehezült lefelé.

Nincs hát veszteni való időm. Ki a házak tömkelegéből! Ki a szabadba, hogy ott emelkedő lélekkel gyönyörködhessem a napfogyatkozásban.

És mentem, siettem, szaladtam, futottam, futva szaladtam, szaladva futottam, rohantam, száguldtam satöbbiztem ki a ferenciek utcáján, le a szigeti országuton, el az altiszti iskola mellett s végig a városból kivezető szép, fehér uton.

Egyszerre beállt a napfogyatkozás. Elsötétült a nap; forgott a föld és olyan zivatar jött, hogy a pécsi kofák puha fekvőhelyükből egyszerre gyászruhába öltözve ugrottak fel.

Odaestem egy ház kapuja elé.

Ideje volt. Ott elkezdtem dörömbölni, torkomszakadtából kiáltva:

— Ébredjetek, emberek! Elfogyott a nap! Vége a világnak! Égszakadás, földindulás; igyunk egyet pajtás.

* * *

Ezt a levelet hozta ma délután egy rácvárosi menyecske a szerkesztőségünkbe.

— Tisztelteti az az ur, a ki a Pom-pá r uréknál hajnal óta sörözik, ezt az irományt küldi. Azt is mondta, hogy beszéljek egy k i a d ó urral. Hol van hát? . . . Tetszik tudni, az uram valami disznók miatt már két év óta el van választva tőlem.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Naptrend 1896. augusztus 11-én.

Naptár: kedd, aug. 11. — Róm. kath.: Zeuszanna. — Prot.: Zeuszanna. — Görög-kel.: (Julius 30.) Szilván. — Zsidó: Elub 2. Nap két 4 óra 35 percek; nyugszik 7 óraker. — Hold két reggel 7 óra 19 percek; nyugszik este 7 óra 53 percek. Hold van a földközélszen este 7 óraker.

Méjársás: hőméréklet 21 Celsius fok meleg, légyomás 751. Kiltás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett, jelentékeny csapadék nélkül, meleg, szeles idő várható.

— (A pécsi kereskedelmi ifjúsági kasszinó táncmulatsága.) És történe az Úrnak 1896. esztendejében augusztus hónap 9. napján, hogy Merkur segédei mind otthagyták uraikat és szolgálatába állottak Terpsichore istennőnek. E napon tartotta mulatságát a kereskedelmi ifjúsági kasszinó, mely mulatságról elmondhatjuk, hogy az várakozáson felül fényesen sikerült. Sokat vártunk a hirdetések után, mégis többet láttunk. Látható volt Ós-Budavára kis kiadásban a Szent-György-térrel, hol Serly Lajos — máskor Jónás Jánosnak hívják — muzsikált, míg a Corvin téren Hencz Mariska k. a. citera kísérettel énekli a fülbemászó dallamu jambot. Láthattuk szemtől-szembe az alvó fakirt, Engelmán hordár fiát, ki két üveg vörös bortól annyira elálmósodott, hogy két óra hosszant egészen nyugodtan valóban aludt, de végre is megunt a dolgot és izengetett a rendezőségnek, hogy keltsék már fel, mert fájnak a végtagjai. És megtörtént a felébresztés, melyet a jelenlevő orvosok mind végignétek. Láthattuk a Feszty féle körképet, nemcsak a „magyarok bejövételét“ a felállított sátorban, hanem az onnét való kijövetelét is. Pécs város pavillonjában, ki az aranykönyvbe nevét bejegyezte, elismervényt kapott arról, hogy „ezen a mulatságon igen jól érezte magát.“ Ós-Budavár, máskor néptelen utcába életet öntenek a Postás Milkák levélpapírosokat kínálva és leveleket hordva szét, az elárusítónok tombolakártyákkal, szivarral kedveskedve stb., egyszóval még sok is volt a jóból. Kedélyes hangulat uralkodott, mig-nem este a cigány ráhuzott a nótára, hogy „haza mennék, hej de nem tudok“, mert sűrű cseppekben kezdett esni az eső és a közönség nem lévén ellátva esernyőkkel, a táncsterembe vonult, hol megkezdődött a tánc, mely csak a reggeli órákban ért véget. Az első négyest 140 pár táncolta. Tudósítónk ott látta a következőket: Mitzki Ella, Schwarc Zóra, Stern Mariska, Spitzer Sárka, Hirschfeld Heléna, Kempfnerné, Friedmann nővérek, Krausz nővérek, Präger Aranka, Schön Lujza, Weisz Ilona, Schwarc Benóné, Eizner Juliska, Schwarc Rózsika, Deutsch Ilona, Fürstné, Paunz Jakabné, Nasitz Gizella, Hesser Sera, Karpf nővérek, Lóvyné, Feketéné, Telegdi Árminné, Guttman Zsófia, Engel Olga, Bloch Lujza, Böhm Jolán, Mitzki Anna, Killer Róza, Alt Ilona, Kron Berta, Stern Ilona, Zviner Rozina, Cvertka Emma, Braun Dóra, Klein Karolin, Killer Ágota, Lang Nóra, Molnárné, Blauhorn Berta, Schlezinger Aranka, Spitzer Lenke, Schwarc René és Rózsika, Wallfisch Pálné, Neuberg Malvin, Fischofné, Raab Gáborné, Gerster Hilda, Rechnitzer Emma, Günsberger Flóra, Rosenfeld nővérek, Mandelbaum Gizella, Girardi Leopoldine, Sohr nővérek stb. A mi az anyagi

sikert illeti, a tiasta jövedelem meghaladja a 200 frtot.

— („A Pécsi Polgári Kerékpáros Egyesület“) tegnap Szigetvárra rándult át, a kiránduláson az egyesületnek 22 tagja vett részt. Délután fél 3 óraker indultak el az egyesület helyiségéből, a Hétéje-delem szállodából és valóban igen szép látványt nyújtott, midőn az egyesület csinos porszürke egyenruhával, számozott kerékpárok, katonás sorrendben csendesen a Kosuth Lajos-utca, Király-utca és Ferenciek-utcáján keresztül vonult Walla Ferenc I-ó menetparancsnok vezetése alatt közvetlenül utána ment ismert kerékpárosnők Philipovics Józsefné, ki szintén ezen egyesület működő tagja — és a szép képet még jobban emelte. A közönség örömmel, este végig a csinos menetet, mely folytonosan a legnagyobb rendben és csendesen folytatta útját a szigeti külváros felé. Az egyesület fél 5-ker érkezett Szigetvárra, mindenütt feltűnést keltve és ott a korona vendéglőbe szálltak, honnét egy fél órára később indultak a fő utcán és a kanissai városon keresztül a mindenütt a példás vezetés és rendért a közönség által megdicsérve. Itt a szigetvári „Olvasó egyesület“ meghívta őket. Kerékpárosaink köszönettel fogadták a meghívást és leszállva kerekeikről, párosával végig sétáltak a kertben, vezetve az olvasó kör tagja Bretter ur által. A gyönyörű kert Szigetvár intelligens közönsége által igen látogatott volt, különösen igen sok szép hölgy volt jelen; — a termék megtekintése után a kerékpárosok a kertben telepedtek le és kitűnő hangulatban az olvasó egyesület elnöke, jegyzője és néhány tagja társaságában borosgattak. Többek között Walla Fer. a kerékpárosok elnöke toasztot mondott az olvasó egyesület elnökére, Weizenfeld titkár pedig az olvasó egyesület választmányát köszöntötte föl s egyuttal az egyesület nevében melegen megköszönte a szívélyes fogadtatást. Fél 7 óraker a kerékpárosok a menetparancsnok vezényszavára kerékre kaptak és az olvasó egyesület elnökének engedelmével diszfólvonulást rögtönöztek a kertben, mely szépen sikerült és nem egy hízegő megjegyzést tettek a hölgyek, — végre tisztelegve kikerekeztek a kerékpárosok, mialatt a zenekar a Rákócy indulót húzta, s ismét oly rendben mint jöttek megindultak hasafelé és 9 óraker érkeztek vissza egyesületi helyiségükhöz, honnét részben haza mentek, — részben pedig még ott is örömtelven vitatták egymás között a délután eseményeit. — Szigetvári levelezőnk kerékpárosaink ottani látogatásáról a következőket írja: A pécsi polgári kerékpár egyesületnek mintegy 22 tagja tegnap délután városunkba érkezett s a korona szálloda éttermében pihenték ki az ut fáradalmait. Innen Bretter Ferenc ur a szigetv. olv. egyesület tagja szíves meghívására felkeresték az egyesület helyiségét, bemutatta őket az elnöknek és az egyesület titkárának, kik igen szívesen fogadták a vendégeket. — Bretter Ferenc ur mindent elkövetett, hogy a ritka vendégek jól érezzék magukat és fáradtságát siker is koronázta, mihez még Oláh Miska jóhírű zenész is hozzájárult. A kerékpárosok általános megelégedéssel hagyták el a helyiséget, megköszönve a szíves vendéglátást és megígérték, hogy ezután többször fognak kirándulni, hős Zrinyi utódjaihoz, kik a turbéki zamatos szőlőnedvvel oly jó kedvet képesek előidézni.

— (Szászfejtű ember.) Élvezetes színelőadásban lesz része a nyár unalmasságában szórakozásra vágyó közönségünknek holnap és holnapután. Polgár, a Pécssett ezelőtt két évről való előadásáról ismert, a maga nemében páratlanul álló, diszkrét jellem és szalonkomikus fog előadást tartani holnap (szerdán) este a Nemzeti Kaszinóban, csütörtökön pedig a Vigadó nagytermében.

Polgár, a ki százféle alakban mutatja be a mult és jelenkor alakjait, sokkal ismeretesebb úgy Pécs, mint egész Magyarország művészetpártoló közönsége előtt, semhogy külön ajánlásra szüksége volna. Azt említjük meg csak, hogy Polgárnak most mind új és általános hatást keltő piecei vannak s produkálja a 48-as idők alakjainak, s köztük Kosuthnak 48-ban és halála előtti bemutatását. A legjobban ajánlhatjuk a csütörtöki előadás megtekintését mindenkinek, ki egy élvezetes estét akar magának szeresni.

— (Közigazgatási bizottsági ülés.) Pécs város közigazgatási bizottsága f. hó 13-án (csütörtökön) délelőtt 10 óraker a városháza közgyűlési termében ülést tart.

— (A katasztrófa újabb áldozata.) A július 30-iki löpor-robbanásnak immár hatodik áldozata fekszik a kórház boncoló asztalán kiterítve. Hofschauer Zeuszanna az illető, aki Dobssay István vároosi közgyámnál volt cseléd és a robbanás alkalmával egy jókora üvegcserepet kapott a koponyája kellős közepébe, mely oly erősen állott ott, hogy csakis koponya-lékeléssel tudták onnét az orvosok eltávolítani. A műtét, bármily óvatosan is jártak el vele, mint ilyen súlyos esetben legtöbbször, most is a szerencsétlen nő halálával végsődött.

— (Újabb jelölt a szalántai kerületben.) Szalántáról írja levelezőnk tegnapi kelettel: Olasz Gábor szalántai körjegyzőt ma igen sok választó kérte fel, hogy az orsz. képviselőiséget, melyet sok jóságért a népszerű jegyzőnek felajánlottak, fogadja el.

— (Műkedvelői előadás Szigetvárott.) Vasárnap este a „Kath. Legényegyesület“ műkedvelői előadást rendezett, melyen eszire került „II-ik Rákócy Ferenc fogsága“ tört. dráma és „A csiszolatlan gyémánt“ c. vigjáték. Az első darabban a szereplő személyek mindent elkövettek, hogy a közönséget kielégítsék, szerepeiket jól betanulták, csak hiányzott a hév, a lelkesedés, mely e darabot népszerűvé teszi és a hatást előidéz. A többi részletekben kitűntek és általános tetszést arattak Csöndör Ferenc (II. Rákócy Ferenc), ki szerepét egész odaadással és nagy ügybuszgalommal adta elő, hasonlóképp Puskás Ádám (Lehman Gd.), Szilágyi Imre (Pater Knittelius) és Puskás Teréz k. a. (Amália hesseni fejed. leánya.) Ezt követte „A csiszolatlan gyémánt“ vigjáték, mely felvillanyozta a kedélyeket és általános derűtségben tartá a közönséget. Az oroszánrész itt Csenterics Mariska k. a.-t illeti, ki mint Evergrunnak neje, ritka naivitásával, feltűnő kedvességével és fürgeségével általános tetszést aratott. Kedves előadását a hálás közönség, kit egészen lebilincseltek ügyes mozdulataival, mindvégig óriási tapsal kísért és a sikerült est emlékeül egy díszes virágcsokorral lepette meg. — A szereplők egyáltalán mind egyet sem véve ki, kitétek magukért. Az előadást tánc követte, mely reggelig elhúzódott.

— (A pécsi katasztrófa és az élclapok.) A július 30-diki löpor-robbanásról a tegnap (vasárnap) megjelent élclapok is megemlékeznek. Itt közöljük a megemlékezéseket; bizonyos egyének emlékkönyvébe

nagyon beillenének azok, de mert tudjuk, hogy ugy sem jegysek be oda, hát így csoportosítva adjuk a nagy köszönet elé. Sipulus lapja, a Kaka Márton így ír a lőporrobbanásról: „A pécsi lapok ütök a rendőrfőkapitányt a lőporrobbanás miatt. Pedig hát éppen nem ő találta fel a puska-porot.“ Az Ústökös politikai vonatkozásúvá teszi megemlékezését a következőkben: „Pécs városában felrobbant a puska-por. Milyen kicsi hiba csak, hogy nem Bécsben robbant. Vigyázzunk, mert lehet belőle valami.“ Végül a Borssem Jankó Seifensteiner Solomonja est az átkozódást erecsiti világgá: „Ne a Kanstantinápolba, de a Pécsre menyél té tősi játékt nézni.“ Ugyanez a lap közli a „Csodabogarak“ rovatában egyik helyi lap július 31-diki számából a katasztrófáról szóló tudósítás amas ominózus sorait, melyek szerint Kőszl üsletére „csak a halottak és a nyomorékká lett emberek fognak emlékezni.“

— (Másodvirágzás.) A szeszélyes és változó időjárás dacára másodvirágzásban áll nem egy gyümölcsfa. Így ma Egrý Béla ügyvéd szőlőjéből kapott szerkesztőségünk egy almafavirágot, mely teljes pompájában áll s a másodvirágzás igen szép példányát mutatja.

— (Szörnyű halál.) Fülöp Rozália, egy alig 13 éves kis leány, szörnyű halállal mult ki a napokban Kaposvárott a vigyátsatlanság miatt. A téglagyárban két vasuti kocsi tolatnak s a kis leány azok közt át akarván menni, feje a vasuti kocsi ütköző tányérjai közé került s a két waggon a szó szoros értelmében összelapította a fejét, hogy a kis leány asonnal szörnyet halt.

— (Tanítóválasztás.) Makay Béla Zilahra kinevezett tanító helyére a siklósi ref. iskolához tanítónak Körtvélyessy Károlyt választotta meg a ref. egyháztanács. A bodolyai rk. hitközségnél szintén a napokban volt kántortanítóválasztás. Az állásra egyhangulag Milla Antal választották meg.

— (Vigyátsatlanság áldozata) lett majdnem, mint Barcstelepről értesítenek bennünket, a magy. folyam és tengerhajózási társaság ott kikötött 630-ik uszályhajója kormányosánál alig 3 éves kis leánykája. A kormányos valami kisebb javítással volt a hajón elfoglalva és nagy szegeket verdesett óriási kalapáccsal a padlózatba. A kis leány felügyelet nélkül odasompolygott hátulról dolgozó atyjához és amint ez a nagy kalapáccsal felemelte, hogy vele üssön, az ott áldogáló gyermeket oly szerencsétlenül találta, hogy annak alulról fölfelé ütve az egész alkapcáját letépte, hogy a gyermek óriási kinok közt vértől elborítva rogyott össze. Kis hiba, hogy az apa vigyátsatlansága miatt saját gyermekének gyilkosa nem lett.

— (Kitüntetett segédek.) A tanonc és segéd munkakiállítás jutalmazott segédei között — multkori közlésünk kiegészítéséül — közöljük a mi vidékünkön díjat nyert segédek neveit még a következőkben: harmadik díjat nyertek Krisztián György (Pécs), Kranitz György (Hogyész), Tisler János (Mohács) és Weisz Samu (Kaposvár). Emlékményt nyert Ritzl Márton (Bonyhád.)

— (Új vasutak Somogy megyében.) Tabról jelentik lapunknak, hogy Somogy megye északi felének nagyfontosságú vasuti kérdéseit megoldandó, az érdekeltség közelebb nagy értekezletet tartott Tabon Ugron Ákos országgyűlési képviselő elnöklése alatt. Az értekezleten 54 környékbeli birtokos vett részt s alaposan megbeszélték, hogy a tervezett vasutvonalak közül melyiknek készítése volna legsürgősebb és legfontosabb. Határozatként azt mondta ki az értekezlet, hogy első sorban a mocsolád—tab—siófoki, esetleg enyingi vonal kiépítését kívánja, ha azonban e vonalnak kiépítése a jövő év májusáig nem volna biztosítható, úgy a tab-szántódi, illetőleg a tab-pusztakapos karád mocsoládi vonal ügyét fogják felkarolni. Ily értelemben fognak agítani a megyegyűlésen is és külön bizottságot küldtek ki e végből, melynek elnöke Ugron Ákos lett, ki is egy-maga, sajtójából 10.000 forintot jegyzett a siófoki, illetőleg az enyingi összeköttetés létrejötté érdekében.

— (Szerencsétlenül járt gépfűtő.) Barcsról írják lapunknak. Egész életére nyomorék lett Sauger János, a déli vasut fűtőházában alkalmazott fiatal gépfűtő. A szerencsétlen fiatal lakatos tegnap este, még eddig ismeretlen okból, midőn a mozdony a fűtőházat elhagyta, a gépről leesett, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a gép első kereke, a jobb lábának fejét a szó szoros értelmében összeroncsoolta úgy, hogy a lábfej a lábszártól majdnem egészen elvált. A mozdonyvezetőnek sikerült a még csak alig mozgásba jött gépet hirtelen megállítani és annak köszönhető, hogy a gép kerekei a fiatal embert nem sodorták teljesen a gép alá. A szerencsétlenül járt fűtőt hordágyra tették és lakására szállították, hol a gyorsan előhívott orvos sebeit kimosta, de véleménye szerint a sérült lábat amputálni kell. A fiatal, még alig 22 éves legényt az idei tavasszal sorozták be katonának; hogy most már nem fog szolgálni, az bizonyos.

— (Elgázolta a vonat.) Klein József tolnai illetőségű vasuti munkás Dussnál a vonat alá került s nyomban szörnyet halt. Elhunytát ösvegye, 4 árvája és számos rokoni barátja.

— (Új templom Eszéken.) Az eszékiek díszes nagyszabású új templomot építenek, a melyre régi alapítványokból és önkéntes adományokból 400.000 forint állott rendelkezésre. Ez összeg azonban nem bizonyult elégségesnek, mert már eddig is 300.000 forint fogyott el, holott a berendezkedésen kívül még százezer forintra volna szükségök. Most újabb nyilvános gyűjtést terveznek, melynek azonban a mai szűk pénzhelyzet miatt alig lesz foganatja, az eszéki születésű, djakovári püspök, Strossmayer pedig agy korával menti szűkkeblőségét, mely őt fásulttá teszi minden irányban. Valószínű tehát, hogy kölcsönből fogják a templom berendezési költségeit fedezni.

— (Hütlén felügyelő.) A paksadony szabolcs-székesfehérvári vasut, melynek építése a legserényebben folyik, s közeleg befejezéshez, tetemes kárt szenvedett Krausz Lajos építkezési felügyelője által, ki a paksi végállomásnál volt alkalmazva. Feltűnt ugyanis, hogy az építkezési anyagok értéke sebbjei nagy számmal eltűnnek. Eleinte csak

tűrték a dolgot, de midőn az kezdett mindig nagyobb mérvet ölteni, a csendőrséghez fordultak. A csendőrség azért csakhamar kiderítette, hogy a rendszeresen üzött tolvajlásnak főkolompósa Krausz Lajos, a kinél megejtett háskutatás alkalmával 28 drb padlódeszkát találtak.

— (Jóváhagyott szabályrendelet.) A földmivvelésügyi miniszter, a belügy-miniszterrel egyetértőleg, jóváhagyta Somogyvármegyének a pásztorokról alkotott mezőgazdasági szabályrendeletét.

— (Trachoma Eszéken.) Ma vett táviratunk jelenti, hogy Eszéken az egyiptomi szembetegség nagy mérvben terjed az ott állomásozó honvédsereg legénysége között. Eddig 80 ember kapta meg a járványos szembetegséget.

— (A gyakorló-töltények.) Azok számára, akik még nem értik, mi az a gyakorló-töltény, ide írjuk a másik nevet is: vakpatron. Így bizonyára mindenki megtudja, hogy miről van szó, mert a vakpatronnak emberemlékezet óta nagy szerepe van a béket élvező katonaságnál. Disszempléken ilyen vakpatronok sütnék el, amikor nagy dörrenéssel sortűzet ad a század és azok a gyakorlatok, amelyeken az ellenség elűzésére, tönkretetésére tanítják a katonákat, nevezetesen arról, hogy tömérdek sok vakpatront puffogatnak el a vitéz hadfiak. A katonaság egyszerűen lehetetlenné volna téve, ha vakpatronok nem léteznének és így nem lehet csodálni, ha a vakpatronokat illető rendeletek jelennek meg. Utóbbi időben különben elég sűrűn kellett ezekkel a nevezetes töltényekkel foglalkozni. Gyakorlatokon vigyátsatlanságból vagy véletlenségből a katonák megsebesítették egymást a gyakorló-töltényekkel, sőt legutóbb egy katona bele is halt a sebbe, melyet gyakorlat alkalmával vakpatron ejtett rajta. Ezek az utóbbi időben gyakran ismétlődött szerencsétlenségek arra indították a közös hadügyminiszteriumot, hogy a vakpatronokat, illetőleg az azokkal operáló katonákat megrendszabályozzák. A hadügyminiszterium ugyanis kötelességévé teszi a csapatparancsnokoknak a gondoskodást arról, hogy a katonák éppen olyan elővigyázattal bánjanak a fegyverekkel akkor, ha vakpatront tesszék beléje, mint amilyen óvatosságot tanusítanak, amikor éles töltésekkel lődöznek. A hadügyminiszterium elrendeli azt is, hogy ha mégis megsebesülés történék, bármily jelentéktelennék lássák is az, a lehető leggyorsabban orvos segítségét és tanácsát kell kikérni. Kétségtelen, hogy a hadügyminiszterium e rendelete dicsőség a vakpatronra nézve és a civilek, akik eddig ügyet sem vetettek a vakpatronra, eszentul bizonyára — még kevesebbet fognak vele törődni.

— (Vásártartási engedély.) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy Baranyavármegye területéhez tartozó Kővágó-Szőlős községben, az április 6-ára és június elsejére esett, de elmaradt országos vásárok helyett, ez évi augusztus hó 17-én és szeptember hó 14-én pótvásárok tartassanak.

— (Marhalevelek kiállítás.) A földmivvelésügyi miniszter értesülvén, hogy a hazánkban Németországba vitt lovak marhalevelei számos esetben nincsenek szabályszerű német fordítással ellátva, most körrendeletben

hivta fel Baranyavármegye és Pécs város hatóságának figyelmét, hogy a Németország-gal megkötött állategészségügyi egyezmény értelmében a marhalevelek németre fordításáról, illetve a szaradéknak német nyelven való rávezetéséről gondoskodjanak, illetve, hogy a kirendelt szakértők a szabálysszerű német fordítással el nem látott marhalevelekkel bíró szállítmányoknak Németországba való felvételét ne engedjék meg.

— **(Öngyilkosság.)** Szomorú hír járta be szombatnappal Kaposvár utcáit. Schwarz Samu ügyvéd Béla nevű fia a város közelében levő egyik réten agyonlőtte magát. A helyszínére érkező városi orvos és rendőrbiztos egy akácfa alatt elterülve találta, melléből még vér bugyogott a fegyvere el volt hajtva, mellette ülő vadászkutyája fájdalomosan vonított. Vadásztáskájában egy levelet találtak, mely atyjának szólt.

— **(Internátus Kaposvárott.)** Kaposvárott nevelőintézetet építenek a vasúti tisztviselők gyermekei részére a hg. Esterházytól vett telken, az urasági magtár közelében. A napokban érkezett meg a magyar államvasutak igazgatóságának egyik főmérnöke, ki az említett telken ásatás és furatásokat tetetett a talaj megvizsgálása céljából. Az Internátus építésébe nemcsak hogy ha ladéktalanul belekapnak, de meg ez évben tető alá kell jönnie, hogy az 1897-ik évben már egészen be legyen fejezve és megnyitva.

— **(Képes levelezőlapok.)** Képes levelezőlapokat hoztak forgalomba a kiállítás alkalmából, melyek a belföldi forgalomban 2,

a külföldiben 5 kros bélyeggel ellátva kaphatók. A képek a levelezőlapokon a következők: Budapesti sáinhásak, Árpád a vesérekkel, Ferenc József tér és akadémia, Pozsony, Dévény, Nemzeti Múzeum, Visegrád, Esztergom. Az eszredéves orsz. kiállítás történelmi főcsoportjának épületei, Zágráb, Szt. Istvánnapi körmenet, Moriamur pro rege nostro, Ferenc József király koronázása, Pliivici tavak, Hunyady János, Rákócy Ferenc bevonulásra Munkácsra, Fiumei kikötő, Eszredéves orsz. kiállítás magyar utca és a templom, Herkules, A régi vallásból a táltos, Aratósi jelenet Nógrádmegyében, Eszredéves orsz. kiállítás I. főbejárata, II. főbejárata, Budapesti Műcsarnok, Iparcsarnok (kiállítás), Az új Országház, Beckó, Trencsén, Strečanó, Balaton vidéke. Kiállítás a „Renaissance“ udvar, Szt. Osztrik átnyújtja a koronát Szt. Istvánnak, Mátyás királylányá váló kikiáltása, Nagy Lajos, Huszártoborzó, Kiállítás a közlekedési csarnok és a gépcsarnok, Budavár látképe.

— **(Tolvaj csavargó.)** Kléh György dunaföldvári csavargó asszal keresi kenyerét, hogy munkakérés ürügye alatt be-beállit egyes gazdákhöz s ha astán kap valami alkalmazást, a legelső kedves pillanatot arra használja fel, hogy a mi értékes tárgy a keze ügyébe esett, azt ellopva odább állott. Így tett a napokban, beállit Németh József gazdához mezei munkásnak s egy őrizetlen pillanatban gasdájának a kocsin hagyott mellényéből kilopta annak esztét zsebóráját, az-

után kerekét oldott. De nem soká élvezhette a rablott jószágért kapott pénst, mert elfogták s a vallatás során kiderült, hogy Német Imre csapástól is lopott már órát s asonkivül az isten tudja hány helyen baromfiakat és egyéb ingóságokat. Az enyves kesű csavargót átadták a bíróságnak.

— **(Új iskolaépület Kölkedem.)** A vallás és köznevelési miniszter megengedte, hogy Kölked község iskolai alapvagyona felzaporodott jövedelméből — mivel Kölkedem sem állami, sem községi iskolán kívül egyéb felekezeti iskola ugy sincsen — 2320 frt 13 kr. a kölkedi ref. iskola építésére felhasználassék és az iskolai alapvagyont további évi jövedelme — amíg akár községi, akár állami iskola létesül — a ref. iskola építési költségeinek törlesztésére fordíttassék.

— **(Amtmann bácsi nyilatkozik.)** Amtmann Károly bácsitól a következő nyilatkozatot vettük, melyet asó szerint itt közlünk: „Tisztelt szerkesztő ur! Tegnap az augusztus hó 9-iki lapjában, Berci aláírással megjelent sorokra, miután „Király himnusymra“ néve nem kritika, hanem csak pajkosság, hanem csak ast mondhatom, hogy „bolond lukból bolond asél fuj. „Berci urnak bizonyára tisztelet példány nem adtam, mert ast az egy párt amit adtam olyanoknak adtam, akikről ily ostobaságokat fel sem tettem. Zenét hogy nem tud bírálai kitűnik abból hogy arról nem is irt, költeményt sem tud ugy leírni amint írva van, mert akkor kitette volna a refrent a mint írva van; a 2 ik vers szakassal törekedtünk ismét fel, a harmadiknál „hogy töre-

Mikor a következő vasárnap a kápolnába akart menni, láz fogta el s ágyba kellett feküdnie. Másnap a láz megszűnt, de a az ifjú új aggodalmak kezdtek gyötörni. Mit fog mondani Di Villa Cervia gróf?

Talán udvariatiannak, vagy rosszabbnak fog tartani és méltán. S a nép, mely már megszokta játékomat? . . . Nem mehetek el többé.

Calisto nem bánta, hogy a gróf ajánlatát visszautasította, de nem tudott nyugodni, hogy a kápolnába el nem ment. Két napig volt próbájának foglya, annyi ereje nem volt, hogy az ajtóig mehetett volna; s még tovább őrizte volna szobáját, ha Giovanni szomorú arccal be nem állit. Azt mondá, hogy Emmanuel gróf nagyon sajnálja s kéri, hogy legalább a kápolnában mutassa magát a jövő vasárnap.

Calisto figyelmesen hallgatta, asután kérte, hogy mondja el még egyszer.

— Éppen így mondta magának? Hogy mondta magának? milyen szavakkal?

— Hát így — felelt a szolga, — a gróf hivatott s szóról szóra ezt mondta: Giovanni, menj a Calisto urhoz. Ne kérdezd, hogy mi baja; gondolom, hogy azért nem jött el tegnapelőtt, mert kellemetlenül hatott rá meghívásom. E helyett inkább ast mondd, sajnálom, hogy nem jött el reggelire; de ha engem nem akar látni, akkor jöjjön el legalább a mieére. Tudom, ő is meg fogja bánni, hogy ilyen jelentéktelen ügy miatt megfosztá magát egy órai zene élvezetétől.

A ki Emmanuel gróf jellemét ismerte, az bizonyosan nagy megerőtetésnek vette ezt részéről, a mit nem tett volna ha leánykájának kérése nem ösztönzi

Ilymódon csakhamar felhagytak az ostrommal s akaratlanul is igazat adtak azoknak, kik ast gondolják, hogy bizonyos női teremtmények a tolaodók távolar-tására rendeltettek. Az ilyen követelők asután kevélynek, libának nevezik az ostrom alá vett nőt, de a vége mindig az, hogy hátrább vonulnak.

Csak egy férfi nem tekintett még Cecilia grófnőre s köszönyösen vette: Caselli Calisto. Az ifjú esután is könyveinek, a zenének, hegyeinek élt; senkire sem nézett, senkivel sem beszélt, kivéve Don Bernardot, a plébánost.

Mint már említettem, sohasem mutatta magát D . . . közelében, a hol melancholikusnak nevesték s kivéve orgona-művészetét, senkisé gondolt vele. Ellenben minden pór szerette, ki a Villa Cervia birtokon élt. Giovanni, a gróf öreg szolgája igen becsülte; minden vasárnap felment a kórusra s ott bajára térdelt.

— Ó, Calisto úr! — suttozta egy reggel hozzá. — Ha ön a kastélybeli zongorán játszanék, tudom, hogy neki is tetszenék.

— Micsoda zongorán? — kérdezé Calisto csudálkozva. — Van zongora a kastélyban?

— No persze. Most érkezett Párisból; a gróf úr hozatta a grófnő számára.

— Micsoda grófnő számára? — kérdezte Calisto, hogy feleljen valamit a szolga kérdésére.

— Hogyan? Hát nem tudja, hogy a grófkisasszony három hónap óta itthon van. Lyonból jött haza, hol egy zárdában neveltetését befejezte.

kedvesek" fel. A legutolsó megjegyzésnél, amidőn orosz invasiórol szól, mint kir. ügyés plane bűnvád alá venném, mert 1867 óta nekünk koronás királyunk var, kiről tisztelettel kell szólnunk. Egyébiránt ezen hymnus többnek megtetszett azért adtam ki és így olyan Assalay-féle ujdondás (amilyen Jókai, még is mosog a föld féle regényben elő fordul) nekem nem fog sokat ártani. És most éppen is uralkodok születés napjára egy példányt fogok számára is felküldeni, nem azért mintha az éppen az ő részére volna írva, hisz országunk már ezerév óta áll, fel, és még vesérei által is királyilag kormányoztatott egyesült erővel, hanem mert uralkodok a magyar királyok között fényesen foglalja el helyét. Tisztelettel Autmann Károly.

— (Luxus lóvásár.) A lótenyésztés emelésére alakult részv. társ. Budapest. „Tattersall” az idén is, október hó 4., 5. és 6-án luxus lóvásárt rendez, felhívjuk a gazdaközönségnek figyelmét lapunk mai számában közzétett hirdetésére.

Művészet, irodalom.

○ A magy. kir. operaház műsora augusztus 10-től augusztus 16-ig. Hétfő. Nürnbergi baba. Ércember. Ábrányiné, Müller, Beck, Dalnoki. Hegedűs, Carbone, Pini. Kedd. Parasztbecsület. Korrigan. Vasques, Valent, Gábor, Müller, Arányi, Várady, Carbone, Pini. Szerda. A bibliás ember. Ábrányiné, Hilgermann, Arányi, Dalnoki, Hegedűs, Szendrői, Takáts. Csütörtök. Jó éjt Pantalón ur. Róbert és Bertram. Ábrányiné, Kacér, Valent, Müller, Dalnoki, Hegedűs, Várady, Carbone, Pini. Péntek. Nincs előadás. Szombat. A bolygó hollandi. Rotter,

Valent, Arányi, Beck, Kiss, Szendrői. Vasárnap. Tannhäuser. Vasquez, Kacér, Arányi, Ney D., Takáts, Rittershaus. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyet rendelni Róssa Gyula, a M. K. Operaház pénztárnokánál, a hely árának levélben, utalványnyal, vagy sürgönyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyárakon: Páholy. Földszint és I. emelet 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emel. 11. sz. 11 frt. Támlásszék. I—III. sorban. 4 frt 30 kr. IV—X. sorb. 3 frt 30 kr. X—XVI. sorb. 2 frt 30 kr. XVII—XIX. sorb. 1 frt 80 kr. II. emel. kőrszék. Az I. sorb. 2 frt 20 kr. A II. sorb. 1 frt 80 kr. A III. sorb. 1 frt 30 kr. III. emel. erkély- és zártszék. Erkélysz. I. sorb. 1 frt 70 kr. II—V. 1 frt 20 kr. VI—IX. 1 frt. Zártsz. I. sorb. 90 kr. II. sorb. 70 kr. III—IV. 50 kr. A jegyek átvehetők a hajós-utcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 6-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

Törvénytörvények.

§ A varrógép regénye. Megirtuk ez év tavaszán lapunk hirrovatában ily cím alatt, hogy egy menyecske egy varrógépet vásárolt részletfizetésre s dacára annak, hogy még csak foglalt adott az árába, a varrógép egy napon eltűnt a lakásából. A varrógépraktáros ezt megtudván a rendőrségre sietett jelentést tenni, a hol az asszony Pá-

linkás Józsefnek azt a kerek választ adta, hogy a varrógép megvan, de hogy hol van, csak a bíróság előtt mondja meg. Nos hát a vizsgálóbíró előtt meg is mondta, hogy pénzre lévén szüksége, a varrógépet zálogba csapta s a 93 frt értékű gépre 28 frtot vett fel kölcsön. Igen ám csak hogy ő nem azért vette a gépet, hogy zálogba tegye, hanem hogy varrjon rajta és kötelezettségének megfelelően a vételért havonként törlessze. Vagyis a gép megvételével és zálogbacsapásával csalást követett el s ily okból ily cím alatt lett vád alá is helyesve. A ma megtartott végtárgyaláson a család beigazoltatván ellene, őt a királyi törvénytörvényssék ezért egy hónapi fogházra ítélte.

TÁVIRATOK.

— **Elégtételünk.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A keleti pályaudvaron történt hirlapíró-affér ügyében a főkapitány olyképen határozott, hogy Csorba Imre ellen folyamatban levő vizsgálatot elhalasztása folytán beszüntette. A vádlott rendőrök ügyeit, szorgos megvizsgálás végett, a kebelbeli fegyelmi bizottsághoz tereli, Kovács Sándor hirlapírót a rendőrség hatóság elleni erőszak, nyilvános rágalmazás és becsületsértéssel vádolja és ennek következtében ügyét átteszik a budapesti kir. ügyészséghez. A főkapitány ezt a ha-

— Nem tudom. Tudja, hogy senkire sem figyelek.

— Ó, ha látná, mily szép és jó urnőcske. Valóságos paradicsomi angyal. Mily jólelkű a szegény néphez! Hogyan zongorázik! Ha azt látná!... Ha a zongorához ül, behunyom a szememet s azt gondolom, hogy ön van mellettem, bár az orgona és zongora közt egy kis különbség van. Ugy-e?

— Persze, hogy van különbség, — felelé a másik szórakozottan, de nem felelt többé.

A misével a beszélgetést is abbahagyták. Calisto megszorítá Giovanni kezét, miután minden vasárnap az orgona mellett látta s őt elmerülve hallgatta. Azután pedig hazafelé tartott.

Giovanni nem tartóztatta. Másnap azonban egy nem sejtett eset érte. Emmánuel gróf, ki halás volt Calistonak előzékenységeért, kinek fejét az öreg szolga mindig telebeszélte az ifju dicséretével s ki végre is kíváncsi volt látni a magános ifjut, Giovannit hozzáküldte, hogy köszönje meg szivességét s jövő vasárnap a mise után hívja meg reggelire. Addig is azonban szívesen látnák, ha zongorázni elmenne.

Az öreg szolga rögtön el akart menni, de mégis megvárta a másnap reggelt. Képzelteti, hogy nem járt ólomlábakon, mikor (az ő hite szerint) oly kedves dolgot kellett közölnie a szeretett ifjuval.

Ha a grófnak egy olyan fia volna, mint ő! Ez volt Giovanni folytonos gondolata; mert ő egyike volt ama hű szolgáknak, kik annyira a családhoz tartoznak, mint kúszó repkény a falhoz. A Di Villa Cervia grófok főága Emmánuel gróffal fog kihalni s nem kell mon-

dani, hogy ez Giovanninak is keserű gondot okozott. Ön azt kérdezhetné: mi köze volt neki hozzá, hogy a család ki fog e halni vagy sem. De vannak olyan dolgok, melyeket az ember érez és nem gondolkodik felette. S ilyen volt Giovanni szomorúsága.

Ugy látszott, hogy a megbírás, várakozása ellenére, nem tetszett Calistónak mert arca elkomorult.

— Uram Istenem Calisto ur! — mondá az öreg. A gróf azt hitte, hogy előzékenységet gyakorol. Azt hitte, hogy nem lesz ellenére a zongorázás, egy kis változatosság.

— Tudom, értem Giovanni. Mondja meg neki, hogy köszönöm, de — mint ő tudni fogja — senkit sem szoktam meglátogatni.

— Hát ugy fél a kastélyba jönni?

Az öreg szolga egyszerű kérdése Calistónál elevenre talált, azért megragadva sietett felelni.

— Nem, nem, hiszen látja, hogy a kápolnába is elmegyek. De szokásom, és kedélyem a magányt szereti. Köszönje meg tehát helyettem a grófnak s mentse ki előtte.

Ó! Calisto ur! Ha csak ez az ok tartóztatja vissza, akkor a gróf maga fogja az orgona mellől elvinni s ezzel egy csapással vége lesz mindennek.

Giovanninak eme bucsu szavai egész héten keresztül kinos benyomást gyakoroltak Calisto lelkére, mint általában a komoly lelkeknél történni szokott, kik hosszú ideig élnek magányban. A kastély, melybe belépni vonakodott, fájdalmas visszaemlékezések tárháza gyanánt tűnt fel, melybe a bemenet el van tiltva.

tározatát a „fővárosi hírlapírók egyesületének” és az „Otthon”-nak hosszabb átirat kíséretében megküldötte.

— **Betiltott néppárti gyűlések.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Kőszegen tervezett néppárti gyűlést, mint-hogy kellőképpen bejelentve nem volt, a polgármester betiltotta. Az összegyűlt szónokok ennek következtében a prépost lakásában gyűltek össze, hol mintegy 200 ember jelenlétében mindenekelőtt Zelenyák János képviselő fejtette ki a néppárt ismert programját. Utána Esterházy Miklós Mór gróf jövendölte meg a liberálisizmus bukását. A néppárti falragaszokat a nép mindenütt letépte a falakról. — Lovászpátona községbe ma negyven községből mintegy hatezer ember gyűlt össze néppárti szervezkedő gyűlésre, a melyet a Wallis grófi kastély udvarában tartottak meg. Minthogy azonban a sok kormánypárti, aki a nép közé vegyült, nagy zajt csapott, sőt a kastély erkélyére hajigálni kezdtek, Végh főszolgabíró a még meg sem kezdődő gyűlést feloszlatta, a csendőrök pedig a kiszorították az udvarról. A néppárt ellen inzultáló felhívást is terjesztettek a községben.

— **A kiállítási jury.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A kiállítási csoport jury-k alakuló ülése ma ment végbe Wekerle Sándor elnöklete alatt.

— **Horvátok a kiállításon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Varasdról ma 400 kiránduló érkezett a kiállítás megtekintésére. Schmidt igazgató üdvözölte őket a főbejáratnál, mit lelkes éljenzéssel viszonzottak.

— **Felgyújtott cirkusz.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Marseilleben a tegnapi bikaviadalon temérdek asszony vett részt, a kik a küzdelemben részt vett bikák leszurását követelték, mert e nélkül nem volt valódi a látványosság. Miután ez nem történt meg, az asszonyok a cirkuszt felgyújtották.

— **Goluchowsky Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Goluchowsky külügyminiszter ma reggel érkezett Ischlból Bécsbe.

— **Pálmay sikere.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Pálmay Ilka a budai arénában tegnap este óriási sikerrel játszott.

— **Szászer magántisztviselő.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Vasárnap délelőtt 10 órakor tartották meg az ország magántisztviselői első országos kongresszusukat a kiállítási ünnepélyek csarnokában. A kongresszuson megjelentek Schmidt József kiállítási igazgató, Matlekovits Sándor, Gelléri Mór és több notabilitás. Elnöknek Matlekovits Sándort kérvén fel a kongresszus, első sorban Neumann Ármán dr. terjesztett be határozati javaslatot a kereskedelmi alkalmazottakra vonatkozólag. Határozati javaslatokat adtak még be Rózsa Mihály, Schack Béla, Bálint Dezső és Spiegl Ödön. A kongresszus után bankettre gyűltek egybe a kongresszus tagjai s azután pedig a kiállítást szemlélték meg.

— **A román pénzügyminiszterium tolvaja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A román pénzügyminiszterium-

ban elkövetett nagy lopás tettesét hosszú nyomozás után végre kézrekerítették és le tartóztatták. A tettes nem más, mint a főpénztár egyik előkelő alkalmazottja, Petresku Tódor, ki már 25 év óta szolgál az osztályban és annak legbecsültebb hivatalnokai közé tartozott. A lopást maga követte el minden segítség nélkül, a mennyiben a kérésees pénzcsoomagot abban a percben dugta sebre, mikor a pénztáros a helyiség mellék ajtajánál állott, míg ő a főajtón távozott. A pénz egy részét megtalálták azon háznak tulajdonosánál, melyben Petresku évek óta lakik és a kit eddig még ki nem derített okokból beleavatott a dologba.

— **Államsegély.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A horvát országos kormány a ságrábi aserb „Maticá”-nak irodalmi és tudományos művek kiadására két ezer frtnyi segélyt utalványozott.

— **Oross ezüst pénz veretés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Mint Pétervárról jelentik, a pénzügyminiszter S a l e m a n mérnököt Párizsba küldte, hogy az orosz ezüst pénz veretése iránt tárgyalásokat folytasson. A szükséges ezüst mennyiség a londoni piacon less beszeresendő.

— **Görög-török karambol.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ide érkezett hírek szerint Ochrida közelében egy görög banda és török redifek között újból fordult elő összeütközés. A részletek még hiányoznak.

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF	kiadó.

Hirdetések.

Ház eladás

Pécsett, Siklósi-utca 10. sz.
(Rosinger-féle) ház

szabadkézből eladó, és ezen házban a gyár helyiség bérbeadó. Értekezhetni az ott lakó tulajdonosnénál.

12743. szám.

1896

Hirdetmény.

Alulirott tanács ezennel közhírré teszi, hogy a Pucher-utca megnyitása alkalmával szükséges és

1704 frt 92 krral előirányzott munkák

biztosítása iránt 1896. évi augusztus hó 24-én délelőtt 9 órakor a városi gazdasági tanács-teremben zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát pályázók, hogy 100 forint bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb e hó 23-án déli 12 óráig a polgármesteri hivatalban nyujtsák be, avagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

Az árlejtési feltételek a városi főmérnöki hivatalban betekintheők.

Pécs, 1896. évi augusztus hó 4.

Pécs város Tanácsa.

12725. sz.

tlkvi 1896.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Jakobovits Józsefné assz. Csapits Anna m.-sórói lakos és csatlakozás folytán ifj. Némethy József ügyvéd pécsi lakos végrehajthatóknak, Tóth János apa által képviselt kkoru Tóth György és kkoru Tóth Stána lothárdi lakosok végrehajtást szenvedettek ellen 50 frt, 100 frt és 100 frt tőkekövetelés e jár. iránti végrehajtási ügyben a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírószék területén levő, a Lothárd község határában fekvő, a lothárdi 150. sz. tjkvben felvett 168. hrsz. 7 sz. ház, udvar és kertnek kkoru Tóth György és kk. Tóth Stána végrehajtást szenvedettek B. 23—24. alatt illető részére 60 frt, a 151. sz. tjkvben felvett I. 4, 6, 7, 9—18. soros. ingatlanoknak kkoru végrehajtást szenvedettek B. 20—21. alatt illető részére 204 frt, a 229. sz. tjkvben felvett I. 114/a. hrsz. kertnek kkoru végrehajtást szenvedettek B. 7—8. alatt illető felére 8 frt, ugyanezen tjkvben + 279/a. hrsz. szőlőnek kkoru végrehajtást szenvedettek B. 7—8 alatt illető felére 37 frt ugyanezen tjkvb. + 281/a. hrsz. szőlőnek kkoru végrehajtást szenvedettek B. 7—8. alatt illető felére 50 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi szeptember hó 28. napján d. e. 9 órakor Lothárd községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 6 frtot, 20 frtot, 40 krt, 80 krt, 3 frt 70 krt és 5 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1 én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék tlkvi hatóságánál 1896. évi július hó 6. napján.

Bogyay Pongrác
kir. törvényszéki bíró.

A Lótenyésztés emelésére alakult r. társ.
Budapest, „Tattersall“

(külső kerepesi-ut 17—19, a keleti pályaudvar leszálló oldalával szemben)
f. év október hó 4, 5 és 6-án

LUXUS LÓVÁSÁRT

rendez.

Bejelentések szept. 15-ig a „Tattersall“ titkárságához intézendők, honnét kivanatra bejelentési lapok a hátlapjaikon foglalt vásárszabályzatokkal egyetemben bárkinek megküldetnek.

Katalogusok szeptember hó 20-tól kaphatók.

Az igazgatóság.

Hirdetmény.

FISCHER IGNÁCZ mohácsi kereskedő csódtömegéhez tartozó és a csódtétel 1—1933. tétel számai alatt felvett,

9935 frt 41 krra oé. becsült bolti árukat és üzlet-felszereléseket

a csódválasztmány zárt ajánlati verseny útján adja el:

a zárt ajánlatok 1896. évi Augusztus 24-ik napjának déli 12 órájáig Szakvály Emil ügyvéd-,

tömeggondnoknál — **Pécsett** nyújtandók be, és bánatpénzül 993 frt 54 kr. oé. teendő le. Később érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek. A csódválasztmány a beérkezett ajánlatok felett **1896. évi Aug: 24-én délután** határoz, fentartván magának a jogot az ajánlatok közül szabadon választani, esetleg valamennyit visszautasítani. A kik ajánlatai el nem fogadtatnak, azoknak bánatpénze azonnal vissza fog adadni. A kinek ajánlata elfogadtatik, köteles a vételért azonnal lefizetni és vett értesítés után 3 nap alatt az árukat és felszereléseket átvenni; — köteles továbbá **az 1896. évi Augusztus 24-től ugyanaz évi December 31-éig járó bolt- és raktár-béret** tömeggondnok kezeihez **lefizetni**; ugyan vevőt terhelik a vétel után járó bélyeg- és jogilletékek. Ha vevő a vételért azonnal le nem fizetné, bánatpénzét elveszti és kárára úgy vesztélyére a bolti cikkek és felszerelések újból elfognak adadni. A csódválasztmány sem a leltár helyességeért, sem az áruk és egyéb ingók mennyisége és minőségeért szavatosságot nem vállal.

Venni szándékozók az eladásra kerülő tárgyakat **Mohácson** megtekinthetik, mi végett **MARGITAI PÉTER** helyettes tömeggondnoknál — Mohácson kell jelentkezniök.

Pécsett, 1896. évi Augusztus hó 10-én.

Szakvály Emil s. k.
tömeggondnok.

Nyomatott Taisz Józsefnél Pécs,ett 1896.

12763 sz.
tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Első magyar általános biztosító társaság végrehajtónak, Plavits Lukó végrehajtást szenvedő ellen 38 frt 02 kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, R.-mecske község határában fekvő, a r.-mecskei 413. sz. tjkvben felvett + 481 hezsz. szőlő és pincéből Plavits Lukót illető részére 302 frt, a 451. sz. tjkvben felvett + 482. hezsz. szőlőből, ugyanazt illető felerésze 302 frt és a 615. sz. tjkvben felvett + 480. hezsz. szőlőből ugyanazt illető részére 302 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi szeptember hó 18. napján d. e. 10 órakor R.-mecske községben a jegyző irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapítottki kiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%,-át, vagyis 30 frt 20 krt, 30 frt 20 krt és 30 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál 1896. évi július hó 7-én.

Lukrits István
kir. táblai bíró.

Pécsi nyilvános 3 osztályú felső kereskedelmi iskola

Kossuth-utca 5.

Ezen a nagym. vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszterium által nyilvánossági joggal felruházott intézet az ország többi felsőbb kereskedelmi iskolával (akademiák) teljesen egy rangba van helyezve s a végzett növendékek az érettségi vizsga letétele után az

egy évi önkéntességi jog

kedvezményében részesülnek.

Oly ifjak részére, kik középiskolai tanulmányokat nem végezvén, az **egy évi önkéntességi jogra** igényt nem tarthatnak, folyó évi október hó 1-én **esti tanfolyam** nyitattik melynek végeztével a hallgatók egy vizsgálat letétele által ezen kedvezményt élvezhetik.

A beiratások f. é. augusztus hó 31-én kezdetnek meg.

Bővebb felvilágosítást nyújt az intézet ujonnan épült és kellően berendezett helyiségeiben (Kossuth-utca 5. sz. alatt)

az igazgatóság.